

med, har yttret sig meget stærkt imod det Forslag, jeg har stillet om, at Theatret kun skal have de 50,000 Rbd., naar det bringer sin Bruttoforestillingsindtægt op til 200,000 Rbd. Jeg maa tillade mig at sige, at det er høist mærkeligt at høre slige Indvendinger fra det ærede Medlems Side, som selv, naar man vil slaa op i Betænkningen over Theaterloven, har beregnet Theatrets Indtægt til 205,000 Rbd., men ikke desto mindre har beregnet Statens aarlige Tilskud til 35,000 Rbd. Naar man sammenholder saadanne to Udtalelser, faaer man et temmelig klart Overblik over, hvad det vil sige i en mundtlig Forhandling at indbringe en uhyre Opstabling af Tal, som de forskjellige Medlemmer slet ikke ere istand til at følge. Vil det ærede Medlem, hvad jeg selv har opfordret ham til, dokumentere Noget med Tal, har han jo gjort det i Betænkningen. — Naar det samme ærede Medlem har gjort en Bemærkning om, at jeg ikke vilde støtte Forslaget under Nr. 25 med Hensyn til Contracterne, forekommer det mig, at hvad der om dette Punkt blev sagt i forrige Møde, med Hensyn til at den ærede Taler ikke havde optaget, hvad der stod bagefter i den paagjældende Paragraph i Theaterloven, var tilstrækkeligt til at vise, at der ikke kunde være Tale om at optage denne nøgne Linie, naar man ikke tog det Andet med, som hørte dertil. — Det ærede Medlem har talt om mit Standpunkt iaar og om mit Standpunkt ifjor, men mit Standpunkt ifjor ville de Herrer kunne gjenfinde i Betænkningen, hvori jeg staaer sammen med de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Møllen) ligesom ifjor. Det, hvorom her er Tale, er imidlertid noget ganske Andet end det, hvorom vi talte ifjor. Netop ved at faa disse Bestemmelser ind i Finantsloven vil jeg opnaae, at jeg bliver fri for at indskrive en Theaterlov i den danske Lovgivning. Der er imidlertid ganske vist een Forskjel mellem det ærede Medlem og mig, og det er den, at jeg søger at forelægge Thinget Noget, der har Udseende til at gaae igjennem, der muligviis bliver noget Mere end et Diskussionsthema; det er noget ganske Andet at søge at erhverve

noget Virkeligt, som kan holde sig, end Noget, som man kan blive ved at tale om igjennem flere Aar. — Da jeg antager, at Forhandlingen ikke vil vare meget længere, skal jeg tillade mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa en Ting, som det er mig af megen Betydning kommer til at forelægge klart, inden vi gaae til Afstemning. For endeel Aar tilbage havde vi ogsaa Forhandlinger om Theateragen; vi have jo rokket ved den hvert Aar, og jeg har ærlig været med dertil. Der blev da sagt, at Regjeringen foreløbig skulde have det sædvanlige aarlige Tilskud, imod at den, for at man kunde komme ud over den daværende Tilstand, skulde nedsette en Commission til at drøfte Theatrets Forhold. Denne Commission blev nedsat, og derved havde vi troet, at Regjeringen var kommen til en saadan Indsigt og havde faaet saadanne Forslag med Hensyn til hvad der er det Vigtigste for os, nemlig den finantsielle Side, at Tilskudet noget kunde nedsettes. Det skulde blandt Andet ogsaa drøftes, om der ikke kunde finde en saadan Besparelse Sted som den, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) omtalte, nemlig om ikke een af Skuespilgenrene kunde tages bort. Theatercommissionens Betænkning foreligger nu, men hvad gjør Regjeringen? Den gjør Noget, som vi aldrig have bedet om, og som vi aldrig have ventet; den forelægger os en Theaterlov som Udbytte af denne Commissions Forhandlinger. Der var maaskee det Allersletteste, vi kunde vente os som Udbytte af en saadan Commissions Forhandlinger. Da det nu er mig om at gjøre at undgaae at faae en saadan Lov, som foreligger iaar, og som forelaa ifjor, maa jeg paaffjonne, at der fra ærede Udvalgsmedlemmer og fra den heitærede Ministers Side er viist en Smødelommen, hvis Resultat i det Væsentligste foreligger i Forslaget under Nr. 21, om hvilket jeg maa gjentage, at det fjerner fra os Udsetningen til at maatte slaae Theaterforholdene fast for en længere Fremtid. Spørgsmaalet holdes derved aldeles aabent, thi den Bemærkning, som er gjort om, at Contracterne skulde kunne bebyrde os mere end det nuværende Forhold, falder aldeles bort, naar man huffer paa, at den rimeligviis i